

פרק שבעי בבא קמא

פ"ו א מ"י פ"ג מטלכות
גניזה שלמה ח ופ"ג
מטלות שמייה פ' ג
וע"ק בכל"מ:

דלא אכל' בשרא דהורא. קורי במענית סיק: **סיפה לא**
דלא אכל' בשרא דהורא ואלא מאי שנא
רישא ומאי שנא **סיפה אל רישא אל** רישא קריינה
ביה וטבחו قولו באיסורה סייא לא קריינה
טרופה וכו': **אל רב חביב מחוונאה לרוב** אשיש'^מ אינה לשוחיטה אלא לבסוף דאי
ישנה לשוחיטה מתחילה ועד סוף כיוון דשחחט
ביה פורתא אסרה אידך לא דמייה קא טבח
אל רב הונא בריה דרבא כי קא מהיביך
אההוא פורתא **אל רב אשיש לא תירדי**
וטבחו قول בעין וליבא אלא קשיא **אל** הבי אמר רב גמדא משמיה דרבא בגין
ששחחט מקצת סימני בחוץ ונמרן בפניהם
אליכא דרומני לה אהא א"ר שמעון מישום
דרבי לוי סבא אינה לשוחיטה אלא לבסוף
ור' יוחנן אמר ישנה לשוחיטה מתחילה ועד סוף **אל רב חביב מחוונאה לרוב**
אשי למא קסבר רבוי יוחנן חולין נשחטו בעורה לאו דארויתא
דאי

מוסך רשות
אינה לשחיטה אלא לבסוף. אין סכמיות
קளיטה סמיתה כלל נזקופת
(תולדות ר' חיון)

רבענו חנןא
השותח ומצעת טרכה
השותח חולין בעורו
משל תלמי ד' וו' וו'
ואקסנון לילבא ד' וו' וו'
דאם' ישנה לשוחיטה
מחלה ווד סוף, ודבריו
ויתון פרושין בפראן
השותח אוד בענץ
חולין נשחתו בעורו